

[Albertsen.]

og de pågældende lærerkræfter har for længst fundet arbejde på andre områder, så der er vist ingen vej tilbage; den udvikling, som er sat i gang, lader sig ikke standse. På baggrund af de hidtidige gunstige erfaringer med omlægning af undervisningen ville det også være uforsvarligt at tænke derpå.

Nu er der imidlertid som følge af det store politiske forlig gennemført en begrænsning af det offentlige byggeri, og denne begrænsning vil med særlig tyngde komme til at ramme denne vigtige gren af vor undervisning og vor uddannelse. Der er derfor i alle de kredse, som har med dette arbejde at gøre — nemlig lærlinge, håndværkere, mestre, forretningsfolk, lærere og ledelserne af de tekniske skoler og handelsskolerne — dyb bekymring og ængstelse for, hvorvidt det vil blive muligt at overholde lovens frist med at få indført dagskolerne fra 1. april 1964.

I denne forbindelse vil det være naturligt at understrege, at hvis vi ønsker en vækst i byggeriet som sådant, så er den første forudsætning herfor denne, at vi uddanner endnu flere håndværkere, og at disse håndværkere får en tilfredsstillende og bedre uddannelse. Derfor er den investering, som foretages i den tekniske og faglige undervisning, afgørende for løsningen af en række vitale samfundsopgaver, herunder også boligproblemet.

Den højtærede undervisningsminister har på flere områder vist, at han ikke er fremmed over for at betræde nye veje for at finde hurtigt frem til løsning af problemerne. Det skal ministeren kun have ros for, for jeg tror, det bliver nødvendigt at betræde nye veje til løsningen af de nævnte problemer. I denne forbindelse vil jeg gerne opfordre den højtærede minister til at overveje en forhandling med fagene herom og forsøge på at få de sidste årgange af lærlingene inddraget i denne byggeopgave.

Jeg vil også gerne i samme moment understrege, at der også knytter sig andre pro-

blemer til den tekniske undervisning end lokalerne; der er dels lærebøgerne, dels lærernes lønforhold. Jeg beder den højtærede undervisningsminister være opmærksom også på disse forhold under sine overvejelser vedrørende hele dette problem.

Undervisningsministeren (Helweg Petersen): Efter lærlingeloven skal dagskoleundervisningen, som det ærede medlem understregede, være gennemført inden en bestemt tidsfrist, nemlig den 1. december 1964. Loven er som bekendt fra 1956, og man fik på denne måde en 8 års frist til at klare de praktiske overgangsvanskeligheder, der måtte være, herunder tilvejebringelsen af de fornødne lokaler og de kvalificerede lærerkræfter.

Indførelsen af dagskole er jo et led i en større omlægning af hele undervisningssystemet, idet lærlingeloven, for så vidt angår undervisningen på de tekniske skoler, forudsætter indførelse af fagklasseundervisning, eventuelt forskoling og anden supplerende praktisk undervisning. Dette har nødvendiggjort en centralisering af undervisningen, og den er, som det ærede medlem sagde, i fuld gang og har allerede medført nedlæggelse af mere end et par hundrede af de oprindelige ca. 350 små og mindre tekniske skoler.

I forbindelse hermed er der dels fuldført, dels planlagt nybyggeri og udvidelser på de steder, hvor undervisningen skal samles.

Jeg kan om udviklingen siden lovens gennemførelse oplyse, at i året 1956-57 fulgte 22 pct. af lærlingene dagundervisning på tekniske skoler, medens procenten for 1961-62 er steget til 63. Ser vi på antallet af elever, er forholdet det, at der har fundet en stigning sted fra godt 11.000 til op imod 40.000 elever.

Af handelsskolens lærlinge fulgte i 1956-57 28 pct. dagundervisningen, medens procenten nu er steget til 50, svarende til ca. 21.500 elever. Hertil kommer imidlertid, at et betydeligt antal følger blandet dag- og